

“నీ దగ్గర డబ్బున్నప్పుడు దాన్ని వైద్యశాల నిర్మాణానికి తగలేసావు. ఆ పని చేయకుండా వుండివుంటే ఇప్పుడు నీ పరిస్థితి బావుండేది.”

అందుకతను చిన్నగా నవ్వి జవాబు చెప్పాడు.

“మీరు చెప్పిన విషయం మీరు చూసే కోణంలోంచి నేను చూడటంలేదు. నేను నా జీవితకాలంలో సంపాదించిన డబ్బుంతా పోయినా, పోకుండా నాకు మిగిలింది ఈ హాస్పిటల్‌కి పెట్టిన ఖర్చే. నేను ఇచ్చింది నాకు పొదుపైంది. నేను ఇవ్వనిది వృధా అయింది.”

99. గురుసేవ

ఓ సాధకుడు ఓ గురువుని ఇరవై ఏళ్ళపాటు సేవిస్తూ గడిపాడు. అయినా గురువు తనంటే ఎంతో నిర్లక్ష్యంగా వుండటం గుర్తించిన అతను ఓ సాధు పురుషుడి దగ్గరకి వెళ్ళి విచారంగా చెప్పాడు.

“నా గురువుకి నేనెంతోకాలంగా సేవ చేస్తున్నాను. ఐనా ఆయన నామీద శ్రద్ధని చూపించడం లేదు. కారణం మీరు చెప్పగలరా?”

ఆయన కొద్ది క్షణాలు ఆలోచించి అడిగాడు.

“మూడు ప్రశ్నలకి జవాబు చెప్పు. నీ గురువుని నువ్వు ఇసకలో పడ్డ నీ ఉంగరాన్ని వెదికేంత ఉత్సాహంతో, శ్రద్ధగా సేవిస్తున్నావా? ఓ చిన్న ఉద్యోగి మహారాజుని సేవించేంత భయంతో, శ్రద్ధగా సేవిస్తున్నావా? ఓ లోభి తన ధనాన్ని సంరక్షించుకునేంత ప్రేమతో, శ్రద్ధగా నువ్వు నీ గురువుని సేవిస్తున్నావా?”

“లేదు.”

“మరి నువ్వు ఆయన్ని అత్యంత ఉన్నతమైన దాన్ని కోరుతున్నప్పుడు అత్యంత ఉన్నతమైన సేవ చేయకపోతే, ఆయన నువ్వంటే నిర్లక్ష్యంగా వుండటంలో తప్పు లేదు కదా?”

శిష్యుడు వెంటనే తన తప్పుని గ్రహించి, అప్పటి నించి గురువుని అత్యంత శ్రద్ధగా సేవించి, త్వరలోనే ఆధ్యాత్మిక ప్రగతిని సాధించాడు.

100. కృతజ్ఞత

ఓ వృద్ధుడు ఎంతో కష్టపడి చిన్న గోతిని తవ్వి అందులో ఓ మామిడి తెంకని పాతి రోజూ నీళ్ళు పోయసాగాడు. ఓ రోజు అది మొలకెత్తింది. ఈ మొత్తం గమనించిన ఆ వృద్ధుడి పక్కంటివాడు ఆయన్ని అడిగాడు.

“తాతా! ఆ మొక్క పెద్దదై పళ్ళు కాసేసమయానికి నువ్వు బ్రతికే వుంటాననుకుంటున్నావా?”

“లేదు. అంతకాలం నేనుండను.” జవాబు చెప్పాడు ఆ వృద్ధుడు.

“మరి నువ్వెందుకు దాని విషయంలో అంత శ్రమపడుతున్నావు?” అడిగాడు ఆ కుర్రవాడు.

అందుకా వృద్ధుడు చిన్నగా నవ్వి జవాబు చెప్పాడు.

“తాము తినలేమని తెలిసీ బ్రతికుండగా ఎందరో ఇతరుల కోసం పాతి పెంచిన మామిటి చెట్లనించి నేను ఇంతదాకా ఎన్నో మామిడి పళ్ళని తింటూ వస్తున్నాను. నేనిప్పుడు ఓ చెట్టుని పాతి వాళ్ళు చూపించిన దారిలో నడవడం ద్వారా వాళ్ళకి నేను నా కృతజ్ఞతలని తెలియచేసుకుంటున్నాను.”

101. పని కౌశల్యం

ఓ తాపీ మేస్త్రీ అతని కొడుకు కలిసి ఓ కోటని నిర్మిస్తున్నారు. పునాదికి చెందిన ఆఖరి బండకి తగినంత కలిపిన సున్నం లేకపోవడంతో తండ్రి కొడుకుని సున్నాన్ని కలిపి తీసుకురమ్మని చెప్పాడు.

కాని కొడుకు పునాది రాళ్ళ పక్కన నేల మీద పడి వున్న సున్నాన్ని ఎత్తి తెచ్చి తండ్రికి ఇచ్చి చెప్పాడు.

“మళ్ళీ కలపడం దేనికి? దీన్ని వాడదాం నాన్నా.”